

בְּעֹזֶת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

חַיִּים זְכוּר

מספרי רבינו הק' ותלמידו ז"ע"א ותלמידיהם ותלמיד תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון תל"ב

ואיך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

וְהַמִּדְבָּר שֶׁהָיָה (הַיּוֹם מוֹהֵר"ץ שֵׁנִי)

כִּי כָל שִׂיחָה שֶׁלָּהּ הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלָאָה

דגל מחנה יהודה

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

אֲמוּנָה לְכָל הַשָּׁנָה כָּלָה

זמן קריאת שמע של שחרית עד רביע היום, שהוא שלש שעות, כי כבר אמרנו ששתיים עשרה תבות של קריאת שמע הם כנגד י"ב חדשים, שהם בחינת י"ב שעות היום, שהם כנגד י"ב צרופי הויה כמובא. והם בחינת שנים עשר שבטי י"ה. וי"ב שבטים הם בחינת ארבעה דגלים וכנגדם הם ארבע תקופות השנה. וכל זה כנגד י"ב צרופי הויה הנ"ל שהם כלולים בארבע אותיות השם. ועל כן נחלק היום לארבעה חלקים, ועקר קריאת שמע עד רביע היום שהוא שלשה שעות, כנגד דגל מחנה יהודה שכלול משלשה שבטים שהיה חונה סמוך למשכן ששם עקר התגלות אלקותו. ועל כן היה חונה קדמה מזרחה, כי הוא נגד שלש שעות הראשונות שאז מתחיל זריחת השמש ממזרח. ועל כן כל ישראל נקראים יהודים על שם יהודה, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שעקר אמונתנו נקרא על שם יהודה, כמו שאמרו על פסוק איש יהודי, כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי, כי עקר התגלות האמונה הוא במשכן ששם היה חונה בסמוך לו דגל מחנה יהודה.

וזהו גם כן בחינת תקופה הראשונה שהוא תקופת ניסן שכלול משלשה חדשים, שהם, ניסן, אייר, סיון, שבהם עקר זריחת והתגלות האמונה שהתחיל השם יתברך לגלות ולהאיר בנו בהארה גדולה בניסן על ידי האותות והמופתים וההתגלות נפלא בפסח ביציאת מצרים, ואחר כך סופרים מ"ט ימי הספירה שהם הכנה לקבלת התורה, שהם כנגד מ"ט אותיות שבקריאת שמע, שהם כנגד מ"ט אותיות השבטים. ואחר כך זוכין בסיון, בחדש השלישי, לקבל התורה בשבועות שהיא עקר התגלות האמונה, כמו שכתוב אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וכו'. נמצא, שעקר התגלות האמונה הוא בבחינת דגל מחנה יהודה ובשלשה חדשים הראשונים, שבהם יציאת מצרים וקבלת התורה, ומשם מאיר האמונה לכל ישראל ולכל השנה כלה וכנגד זה עקר המשכת האמונה בכל יום בקריאת שמע הוא ברביע יום הראשון דיקא שהוא שלש שעות הראשונות, שהם כנגד דגל הראשון, שהוא מחנה יהודה וכנגד שלשה חדשים הראשונים, שהם ניסן, אייר, סיון, וכנ"ל:

ליקוטי הלכות ק"ש ה' ו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יעקב נתן אנשין הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תח"י למזל טוב

פרשת הדגלים

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

בַּחֲכָמָתָא מְתִיבְתָּא לְהוֹן

כְּשֶׁהַעֲוֹבֵדֵי כּוֹכָבִים וְהַסֹּטְרִין אַחֲרָנִין אוֹמְרִים לְיִשְׂרָאֵל שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשּׁוֹלְמִית וְכו'. שְׁמִסִּיתִים אוֹתָם שֶׁיָּשׁוּבוּ ח"ו אֲלֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שֶׁם מְשִׁיבִין יִשְׂרָאֵל, מֵהַ תַּחֲזֹו בַּשּׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים שֶׁנֶּאֱמַר עַל מַחֲנֵה הַדְּגָלִים, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שֶׁם, הֵינּוּ כַּנ"ל, כִּי יִשְׂרָאֵל מְשִׁיבִין לָהֶם, אֵיךְ אַתֶּם יְכוּלִים לִפְתּוֹת אוֹתָנוּ לְהִתְרַחֵק מֵה' יִתְבָּרֵךְ ח"ו מִחֲמַת מְרִירַת עֶמֶק הַגָּלוּת הֵלֵא כָּבֹד יֵשׁ לָנוּ קִדְשָׁת מַחֲלַת הַמַּחֲנִים שֶׁהֵם קִדְשַׁת הַדְּגָלִים שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הַקִּדְשָׁה מֵהַ שָּׂכָל אֶחָד וְאֶחָד מִדְּבַר עִם חֵבְרוּ בִּירְאָת שָׁמַיִם וּמֵאִירִין זֶה לָזֶה וְזֶה לָזֶה וְכו' כַּנ"ל. וְעַל כֵּן שׁוּב אֵין אַתֶּם יְכוּלִין לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אוֹתָנוּ ח"ו, מֵאַמְתַּת הָאֱמֶת, כִּי כָּבֹד הָאִיר בָּנוּ דַּעַת נִפְלְא כָּל כָּךְ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאִיר בַּחֲבֵרוֹ שֶׁזֶהוּ בַּחֲנִינַת קִדְשַׁת הַדְּגָלִים שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁאַרִים קִיָּמִים בְּאַמְתַּת קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל כַּנ"ל:

כִּי גַם עֲתָה שְׁאִין לָנוּ לֹא מִשְׁכָּן וְלֹא דְגָלִים וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכו', אֶךְ עַל פִּי כֵּן זֶה יְדוּעַ שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּשְׁאַרָה לָנוּ הִיא כְּלוּלָה מֵהַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל. וְעַל כֵּן עַל יְדֵי שְׁאֵנוּ קוֹרִין בַּתּוֹרָה סָמוּךְ לְשָׁבוּעוֹת פְּרִשַׁת הַדְּגָלִים, עַל יְדֵי זֶה אָנוּ מְשִׁיבִין עָלֵינוּ נִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת קִדְשַׁת הַדְּגָלִים שֶׁהֵם בַּחֲנִינַת כְּלָלִיוֹת הַגּוֹנִין וְכו' כַּנ"ל. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לִכְוֹן לָזֶה שְׂיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ קִדְשַׁת הַדְּגָלִים כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְהִתְגַּבֵּר לְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בִּירְאָת שָׁמַיִם בְּכָל יוֹם כְּדֵי לְהָאִיר הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שְׂיִאִירוֹ זֶה בָּזֶה וּיִקְבְּלוּ דִין מִן דִּין וְכו'. שֶׁזֶהוּ בַּחֲנִינַת קִדְשַׁת הַדְּגָלִים כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות נט"ו ר' מט

עמוד זה נתרם

לזכות נתנאל בן מרים גאלדא רויזא שיחי'

קבלת התורה

טועמיה

ענינא דיומא

לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְּב שְׁלָם

בְּרַפְת אֲהַבַת עוֹלָם, הוּא בְּחִינַת קַבְלַת הַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, כְּמוֹ שְׁאָנוּ מִבְּקָשִׁים שָׁם, וְתַן בְּלִבְנוּ בִּינָה וְכו', לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂי וּלְקָיָם וְכו', כִּי עָתָה אָנוּ צָרִיכִין לְקַשֵּׁר כָּל הָרְצוֹנוֹת לְשֹׁרֶשׁ הָרְצוֹן, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב שָׁם בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל. וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁקַבְּלָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ שְׁעוֹסֵק בָּזֶה לְקַשֵּׁר כָּל הָרְצוֹנוֹת לְשֹׁרֶשׁ הָרְצוֹן, לְמִצַּח הָרְצוֹן וְכו', כְּמוֹ שְׁמִבְּאָר שָׁם. וּבְחֻמְלָתוֹ חָמַל עָלֵינוּ וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָנוּ כַּח לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לַעֲסֹק בָּזֶה לְקַשֵּׁר כָּל הָרְצוֹנוֹת לְשֹׁרֶשׁ הָרְצוֹן, כִּי כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם כֻּלָּם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ, נַחַת רוּחַ לְפָנַי שְׁאֲמַרְתִּי וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

וְעַל כֵּן, עַל יְדֵי שְׁמִקְיָמִין מִצְוֹת הַתּוֹרָה מְקַשְּׁרִין כָּל הָרְצוֹנוֹת לְשֹׁרֶשׁ הָרְצוֹן שֶׁהוּא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּבְחִינַת בִּטּוֹל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ וְכו', כִּי זֶה כָּלָל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה שִׁישְׂרָאֵל מְקִיָּמִין בְּכָל יוֹם כְּמוֹ לְמַשֵּׁל שְׁרָצוֹנוֹ שֶׁל אָדָם לֶאֱכֹל מִיָּד בִּבְקָר וְהוּא מְבִטֵּל רְצוֹנוֹ מִפְּנֵי רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִמַּתִּין עַד אַחֵר הַתַּפְּלָה, וְהַרְבֵּה מוֹסִיפִים לְהַרְעִיב עֲצָמָן עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה וְלוֹמְדִין וְאוֹמְרִים תִּהְיֶה וְכו' אַחֵר הַתַּפְּלָה, וְכֵן אַחֵר הַתַּפְּלָה אֵינוֹ אוֹכֵל מֶה שְׁאִסְרָה תּוֹרָה וּמִמַּתִּין בְּאֲכִילָתוֹ עַד שִׁיטֵּל יָדָיו וְכו', וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה בְּכָל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְהִירָאִים מוֹסִיפִים לְקַדֵּשׁ עֲצָמָן גַּם בַּמִּתָּר לֶהֱנֹת וְכו'.

נִמְצָא, שֶׁכָּלֵל הַתּוֹרָה הוּא לְקַשֵּׁר כָּל הָרְצוֹנוֹת שְׁבָעוֹלָם אֶל שְׁרֵשׁ הָרְצוֹן כַּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת, בְּרַפְת אֲהַבַת עוֹלָם שְׁאֵז מִבְּקָשִׁים עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְּב שְׁלָם וְכו', הֵינּוּ כַּנ"ל, וְאַחֵר כֶּף אוֹמְרִים קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא תְּכִלִּית הַבְּטוּל וְהַכְּלָלִיּוֹת בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן וְכו' כַּנ"ל, כִּי אֵז נְכַלְלִים לְגַמְרֵי בְּשֹׁרֶשׁ הָרְצוֹן.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' כח

קבלת התורה

טועמיה

ענינא דיומא

חמלה גדולה ויתרה

ברכת אהבה רבה מדבר משבח קבלת התורה, כי עקר האמונה שהוא אמונת חדוש העולם זוכין על ידי קבלת התורה כנ"ל. וזהו שאנו אומרים בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים. בן תחננו ותלמדנו. כי עקר הכח שיש לנו עכשו להתקרב לה' יתברך הוא בכח אבותינו שזכו להמשיך קבלת התורה שעל ידם יש לנו אור עכשו לחפש ולבקש את הצדיק שילמד אותנו דרך ה' יתברך ויכניס בנו אמונה שלמה כנ"ל.

וזהו ותן בלבנו בינה וכו'. ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים וכו'. כי אנו צריכין עכשו לזכות ללמוד כזה. שנזכה על ידו לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה, כי התורה כבר קבלנו. ואנו יודעין כל המצוות שצונו ה' יתברך, אבל אף על פי כן זעירין אנו שזוכין לקיים את כל דברי התורה. ועל כן אנו מבקשין מה' יתברך שנזכה ללמוד כזה שנזכה על ידו לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו באהבה ועקר הוא האמונה שהוא יסוד כל התורה בלה, כמו שכתוב, כל מצותיך אמונה. וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה, ועל כן צריכין לחפש את הצדיק האמת.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ד' מ

דיקו אנשי שלומנו בכתוב בברכת 'אהבת עולם', וכו' 'חמלה גדולה ויתרה' חמלת עלינו, שלכאורה מהו החמלה היתרה, הרי זכות התורה שזכינו לה הוא חמלה גדולה עד אין קץ, ומה הוא המרמז בתבת יתרה, ואמרו שהחמלה היתרה, הנוספת לחמלה הגדולה הוא זכות ומתנת ההתקרבות לצדיק אמת המורה בדרך למודיו ותורותיו להבין ולהשפיל ולקיים את דברי התורה שקבלנו, וזהו זכות יתר הנוספת על עצם קבלת התורה.

שיח שרפי קודש ו' רמה

עמוד זה נתרם ע"י הרה"ח יהושע מאיר דויטש הי"ו
לרגל שמחת הכנסת ס"ת להיכל בנין הק' כולל חצות

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

הַצַּדִּיקִים הָרְאוּ שׁוֹנִים הָיוּ שְׂמֵחִים מְאֹד בְּשָׁבוּעוֹת

וְזֶהוּ בְּחִינַת אֲכִילָה דְקֹדֶשׁהּ בְּבְחִינַת אֵין טוֹב בְּאָדָם כִּי אִם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשִׁמּוֹחַ וּלְרֵאוֹת טוֹב וְכוּ'. כִּי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה, וְעֵקֶר קִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמְצוֹת בְּשִׁלְמוֹת הִיא הַשְׂמֵחָה שֶׁל הַמְצוּה, כְּמוֹבֵא בְּכַתְבֵי הָאֲר"י ז"ל שֶׁעֵקֶר הַשְׂלֵמוֹת הִיא הַשְׂמֵחָה שֶׁל הַמְצוּה. וְכֵמוּ שְׂכֵתוֹב, תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב וְכוּ'. וְכֵמוּבְאֵר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל וּבְכַמָּה מְקוֹמוֹת. וְעֵקֶר הַשְׂמֵחָה שֶׁל מְצוּה הוּא כְּשִׁזְכוּיִן לְשִׂמְחָה הַנ"ל הַמְבֹאֲרֶת בַּמֶּאמֶר הַנ"ל שִׁיְהִיָּה לֹא שְׂמֵחָה מִהַמְצוּה בְּעֶצְמָהּ וְכוּ' כֵּן"ל. וְזֶה הַשְׂמֵחָה אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי מְצָה שֶׁהוּא בְּחִינַת מֶן שֶׁעַל יְדֵי זֶה זֹכִין לְרַעְמִים וּמִפְּשִׁיטִין עֲקֻמִּימִיּוֹת הַלֵּב וְזֹכִין לִישִׁרֶת לֵב וְאֵז זֹכִין לְשִׂמְחָה שֶׁל מְצוּה הַנ"ל.

וְעַל כֵּן לֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה כִּי אִם לְאוֹכְלֵי הַמֶּן שֶׁהוּא בְּחִינַת מְצָה, שֶׁהוּא תִּקְוָן הַמִּחִין בְּקֹדֶשׁהּ גְּדוּלָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא זֹכִין לְשִׂמְחָה כֵּן"ל, דִּהֵינוּ לְקַיֵּם הַמְצוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂפָהוּ עֵקֶר קְבִלַת הַתּוֹרָה כֵּן"ל, שְׂפָהוּ בְּחִינַת הַשְׂמֵחָה שֶׁל שָׁבוּעוֹת כְּמוֹ שֶׁמְצִינוּ שֶׁהִיוּ הַצַּדִּיקִים הָרְאוּ שׁוֹנִים שְׂמֵחִים מְאֹד בְּשָׁבוּעוֹת שֶׁהוּא קְבִלַת הַתּוֹרָה, כִּי עֵקֶר קְבִלַת הַתּוֹרָה הִיא הַשְׂמֵחָה שֶׁל מְצוּה. כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שְׂפָהוּ נֶאֱמַר עַל שְׁנֵי הַכֶּתָּרִים שֶׁזָּכוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת קְבִלַת הַתּוֹרָה כְּשֶׁאֱמָרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע וְעַל כֵּן צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל שְׂתִּהְיֶה אֲכִילָתָם תָּמִיד בְּבְחִינַת מְצָה בְּבְחִינַת מֶן כֵּן"ל, דִּהֵינוּ לְקַדֵּשׁ אֶת אֲכִילָתָם מְאֹד. בְּאִפֵּן שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי הָאֲכִילָה לְמִחִין קְדוּשִׁים וְזָכִים.

ליקוטי הלכות חלה ג' ב

עמוד זה נתרם לזכות הר"ר נתן יעקב בן יענטא
פראדל וכל משפ' הי"ו

אהבה רבה

טועמיה

ענינא דיומא

בכין ב'אהבה רבה'

היו עובדי ה' שבאנשי שלומנו ממשילים את סדר התפלה לדרך נפלאה, מיחדת ביניה ארפה ומפתלת, ובאמצע הדרך יש תחנות טובות, בשאת אותם התחנות קובע כל אחד לפי התעוררותו והרגשותיו, אחד נעצר ונעמד להתפלל בהתלהבות בפסוק זה ואחד בפסוק אחר. והיו אומרים בצחות: אחת מהתחנות הטובות היא ברפת אהבת עולם, שאפשר להתמהמה בה בזעקות ובבקשה רבה וארפה לזכות ללמוד וללמוד לשמור ולעשות, ולקיים התורה והאר עינינו וכו' וכו'. "אהבה רבה איז א גוטע סטאנציע".

היו בין אנ"ש אנשים פשוטים ותמימים כאלו אשר אין ביכולת לתארם כלל, כמו למשל רבי שבתי ברסלבער, שראוהו פעם בוכה מאד בעת התפללו את תפלת "אהבה רבה", וידעו מכיריו שבמעט שאין מבין הוא את פרוש המלות וכששאלו פעם מאן דהו לפשר בכיתו, ענה ואמר: "זכיתי וראיתי פעם איד שרבי נחמן טולטשינער בוכה בעת התפללו תפלה זו, ואם רנ"ט בכה בחלק תפלה זו, מסתמא נאמרים בה דברים כאלו שראוי לבכות בעת אמירתם ותפלתם".

היה אומר ר' לוי יצחק ז"ל בשם בעל 'התולדות יעקב יוסף' על הנאמר בתרגום יונתן על הפסוק 'והמה בוכים פתח האהל' הנאמר במעשה מדין 'בכין וקורין את שמע' (עיין תורה לו). ופרש 'בכין' בברפת 'אהבה רבה', ואחר כך קורין את שמע כי צריך הקנה רבה בבכיות רבות קדם שקורים את שמע שעל ידי זה יהיה נצל מהשפחה בישא ערב רב. והבכיה מתחלת בברפת 'אהבה רבה' שעל ידי זה נזכה להתגלות בתורה. בזה שנבכה היטב באמירת 'שמע ישראל'.

שיח שרפי קודש

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת אוהד בן מנחם הי"ו
בזכות רביה"ק יצחק לברכה והצלחה בכל הענינים

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

א נִייעַ תּוֹרָה

ומסתמא ידוע לְכבוד תּוֹרָתוֹ, בְּמִדָּמָה שְׂסַפְרָתִי לְכבוד תּוֹרָתוֹ, פֻּעַם אַחַת מִכָּבֶד, שְׁתִּיחָה שְׂבֻעוֹת הָאֲחֵרוֹן מִזְּמַנִּי אֲדוֹנִי אָבִי אֲדָמוֹ"ר רַבִּי נָתָן זְצַל"ה מִיָּמֵי חַיָּיו, שְׁתִּמִּיד הָיוּ נוֹסְעִים לְאַחַר הַסְתַּלְקוֹת אֲדָמוֹ"ר נִחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה עַל חַג הַשְּׂבֻעוֹת לְבָרְסֵלָב לִזְמַנִּי זֶלֶה"ה, אַךְ בְּשְׂבֻעוֹת הָאֲחֵרוֹן שָׁלוֹ, חָגַג בְּאוּמִּין, וְכָתַב מִקֶּדֶם לְאַנְשֵׁי שְׁלֹמֹנוֹ, שְׁתִּיחֵיו עַל שְׂבֻעוֹת בְּאוּמִּין וְכו'.

הַכָּלָל הַתּוֹפְלָלוֹ מִסְתַּמָּא אֲזִי תּוֹפְלָה בְּחֻגֵּנוֹ, וּבָעֵת פְּתִיחַת הָאָרוֹן בְּבִדּוֹ לְמוֹרִינוֹ ז"ל בְּפְתִיחַת הָאָרוֹן וְנִפְל עִם רֹאשׁוֹ לְאָרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְחִטָּף אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְצִעַק בְּזִשְׁעָרָגָאן: **יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ מִיר הָאֲבִין זִיךְ אַצִּיגְד אַנִּיעַ תּוֹרָה מִמֶּשׁ נִיִּיא** (וְצִעַק בְּאִידִישׁ: יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ יֵשׁ לָנוּ כָּעֵת תּוֹרָה חֲדָשָׁה מִמֶּשׁ חֲדָשָׁה) וְרָקַד בְּעֵצְמוֹ עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה קֹדֶם שְׁעָלָה עַל הַבֵּימָה עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה. וְגַם הָעוֹלָם כֻּלָּם רָקְדוּ, וְאָמַר מוֹתֶרְנִי"ת ז"ל שְׂמַחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם - הִינֵנו הֶרֶאשׁ בֵּית בְּרָאשֵׁי"ת חֲדוֹת ה' וְכו'.

נִמְצָא שְׂיִכּוּלִים לְהַרְגִּישׁ מִמֶּשׁ חֲדָשׁוֹת בְּחִינַת בְּרָאשִׁית. וּמוֹבָא בְּסִימָן ס"ז בְּלִקוּטֵי מוֹתֶר"ן ח"א וּבִיּוֹם הַכּוֹרִים בְּחִינַת הוֹלָדַת הַנֶּפֶשׁ וְאַחֲרַי כֶּךָ גְּדוּל הַנֶּפֶשׁ, צָרִיכִין אָנוּ לְהֶאֱמִין שְׁזֶה נַעֲשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם קִבְּלַת הַתּוֹרָה, בְּחִינַת זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אַךְ אִם יֵשׁ עֵינֵינוּ לְהַנֶּפֶשׁ עַל יְדֵי שְׂאִין בְּוִנַּת הַלֵּב שְׁלָם בְּהַתּוֹפְלָה כְּמוֹבָא שָׁם, וְצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַבְרִיא אֶת הַנֶּפֶשׁ עִם מֵי קָרִים, בְּחִינַת מֵי קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵינֵינוּ, שְׁזֶה הַדַּעַת בְּחִינַת יָדָעָה כְּמוֹם לֵים מְכֻסִּים, וְהַעֲקָר אֲפִילוֹ בָּעֵת שֶׁכָּל אֶחָד שָׁכַח תְּלִמּוּדוֹ שְׁנִזְקֵן בְּמַעֲשָׁיו, אַף עַל פִּי כִּן צָרִיכִין לְהֵן כְּבוֹד זֶה תּוֹרָה, הִינֵנו לְלִמּוּד דְּבָרֵי אֲדָמוֹ"ר שְׁנִזְקֵן אֲצִלָּנוּ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִזֶּה מֵי קָרִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֵצְמוֹ בָּהֶם, וְעַל זֶה מְבָרְכִין בּוֹרָא נִפְשׁוֹת לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי.

מכתב מר"א שטרנהארץ ז"ל נעימות נצח א'

קבלת התורה

טועמיה

ענינא דיומא

אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְהִרְגִּישׁ בְּעִימוּת הַתּוֹרָה. כִּי יֵשׁ בְּעִימוּת בַּתּוֹרָה, וְזֶהוּ הָעֶקֶר, לְזִכּוֹת לְהִרְגִּישׁ הַבְּעִימוּת שֶׁיֵּשׁ בַּהֲתוֹרָה.

ליקוטי מוהר"ן עא

סְגָלָה לְהַתְמַדָּה – שְׂיִזְכָּה לְהִיּוֹת מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּדוֹ

הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהפלה היא יפה ואזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להפלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות. כמו כן התורה נקראת פלה כמו שכתוב תורה צוה לנו משה מורשה ודרשו רבותינו זכרונם לברכה אל תקרי מורשה אלא מאורסה, וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, כי ששים רבוא אותיות התורה כנגד ששים רבוא נשמות ישראל. וכשיש חסרון באחד מישראל נמצא שיש חסרון בתורה ששם שרש נשמות ישראל כנ"ל. ועל-כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום ישראל ולבלי למצא שום חסרון בשום ישראל נמצא שאין בהתורה שום חסרון ומום אזי בודאי יאהב את התורה מאד. ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה.

שיחות הר"ן צב

חג השבועות

טועמיה

ענינא דיומא

קולות וברקים של קבלת התורה

ובליל שבועות אחר שהיה נעזר בנהוג הלך למקוה עם איש אחד מאנשיו, וספר לי זה האיש שהלך עמו אז למקוה בשבועות שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה בדרך הלוכו למקוה, ושאל אותו בכל פעם אם שומע קולות, והשיב שאינו שומע כלל. ונתפלא מאד על שאינו שומע, ואמר איך אפשר לבלי לשמע קולות בעת. אחר כך אמר אפשר הוא קול הקאפלע [מקהלה] שאני שומע. והשיב לו האיש הנ"ל שהוא אינו שומע שום קול קאפעלע ולא שום קול כלל, ותמה מאד. והבין האיש הנ"ל שהוא שומע קולות וברקים של קבלת התורה:

אחר כך כשיצא מהמקוה אמר שנודע לי עכשו בעת קבלת התורה בענין הנאמר בזהר הקדוש אית יראה ואית יראה וכו', ועכשו נודע לי שיש עוד יראה שהיא גם כן עוד יותר ויותר אפלו מיראה עלאה הנזכר שם. כי נודע לי עכשו יראת אלקות שהיא יראה ופחד גבוה ועצום ומרומם ומגשש מאד מאד:

חיי מוהר"ן קלב

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

שִׁירָאוֹ לֹ הַמֶּרְכָּבָה

שָׁמַעְתִּי שְׁפַעַם אַחַת סָפְרוּ לְפָנָיו זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה
 אוֹדוֹת הָרַב דְּקִהֲלָת בְּרִיטְשׁוֹב שְׁלֹא רָצָה
 לֵיָּדָּהּ לַמָּקוֹה בַּבֶּקֶר שֶׁל חַג הַשְּׁבֻעוֹת עַד
 שִׁירָאוֹ לֹ הַמֶּרְכָּבָה שָׂרָאָה יְחִזְקֵאל.
 וְהִתְפַּלְאוּ הָעוֹלָם מְאֹד עַל זֶה. וְנָעַר בָּהֶם רִבְנוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבָרְכָה וְאָמַר, וְמָה זֹאת לְפָלֵא כָּל כֶּךָ
 בְּעֵינֵיכֶם הֵלֵא גַם יְחִזְקֵאל הָיָה בֶן אָדָם וְכו',
 כְּמִבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וּכְבָּר מְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר הִתְפַּלְגוֹת שְׁהַפְּלִיג בְּשִׁבְחַ מַעֲלֵת קִדְשֵׁת
 הָרַב הַנִּ"ל. וְשָׁמַעְתִּי שְׁאָמַר עָלָיו שְׁאֵלְמֵלֵא מַה שֶּׁהוּא יוֹשֵׁב
 בְּבְרִיטְשׁוֹב וְכו' הִנֵּה זֹכָה עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ תְּגִדּוּלָהּ לַמִּדְרָגַת הָרַב
 הַמְּגִיד זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה מִמְּזִרִיטֵשׁ. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים שְׁאָמַר שֶׁהִנֵּה זֹכָה
 לַמִּדְרָגַת הַפַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה. וְשָׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מִחֲשׁוּבֵי
 אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנוֹ, שֶׁסִּפֵּר עִמּוֹ רִבְנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה מִקִּדְשֵׁת הָרַב הַנִּ"ל
 בְּסֻמוֹךְ אַחֵר פְּטִירָתוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, וְאָמַר עָלָיו שֶׁהִנֵּה חָד בְּדָרָא:

חיי מוהר"ן תקנ"ג

עמוד זה נתרם לזכות
 יחזקאל שרגא נפתלי בן יוטא חנה הי"ו

חג השבועות

טוֹעַמִּיָּה

ענינא דיומא

הַכֹּלִי לְקַבֵּל תְּתוּרָה

וְהִנֵּה יְמֵי הַשְּׁבֻעוֹת הַקְּדוּשִׁים מִמְּשִׁמְשִׁין וּבָאִין, בְּעַל הַרְחָמִים יְיָחוּס עֲלֵינוּ שְׁנוּזָכָה לִגְמוֹר יְמֵי הַסְפִּירָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה שְׁנוּזָכָה עַל כָּל פָּנִים מִעֲתָהּ לְהַכִּין עֲצֵמֵנוּ כְּרָאוּי לְקַבֵּל תְּתוּרָה הַקְּדוּשָׁה בְּחַג הַקְּדוּשׁ הַזֶּה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְאִם אָמְנָם עֲדִין עֲרִיכִין לְשִׁבֵּר הַלֵּב עַל זֶה הָרִבָּה וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ עַל זֶה הָרִבָּה, וּלְבַכּוֹת לִפְנֵינוּ בְּרַמְעוֹת שְׁלִישׁ כָּבֵן הַבּוֹכָה לִפְנֵי אָבִינוּ שִׁיקְרָבֵנוּ גַם כֵּן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּשִׁירִים הַזּוֹכִים לְקַבֵּל תְּתוּרָה בְּשְׁבֻעוֹת, אַף עַל פִּי כֵּן בִּיּוֹתֵר עֲרִיכִין לְחַזֵּק אֶת עֲצֵמֵנוּ בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם, כִּי עֵקֶר הַכֹּלִי לְקַבֵּל תְּתוּרָה הוּא שִׂמְחָה כִּמוֹ שֶׁמִּבְּאֹר בְּהַתוּרָה וַיֹּאמֶר בַּעֲזוֹ אֵל רוּת וְכוּ', עַל מֵאֹמֶר רַז"ל עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת מַחֹל לַעֲדִיקִים לַעֲתִיד לָבוֹא וְכוּ'.

בְּתוֹךְ כּוֹתְבֵי זֹאת נִזְכַּרְתִּי נְעִימוֹת הַתְּנוּעָצוֹת שֶׁבְּלִבִּי מִזֹּאת הַתוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֵינִי יוֹדֵעַ עוֹד מַה לְכַתֵּב לָךְ מִרַב הַתְּשׁוּקָה שֶׁבְּלִבִּי כָּלָה שְׁאֲרֵי וּלְבָבִי וְכוּ'. כִּי שָׁם מְדַבֵּר מִהַתְּנוּעָצוֹת אֱלֻקוֹת וּבִטּוֹל אֵל הָאִין סוּף עַד שֶׁהִרְשִׁימוּ מֵאִיר לְהַדְעֵת וּלְהַמְשִׁיךְ מִשָּׁם הַתוּרָה עַל יְדֵי גִדּוּל הַשִּׂמְחָה שֶׁנַּעֲשִׂית בְּלִי לְקַבֵּל תְּתוּרָה, שֶׁכָּל זֶה הוּא סוּד שְׁבֻעוֹת זְמַן מִתֵּן תוּרָתֵנוּ, מַה נֹּאמֶר וּמַה נְדַבֵּר אֲלֻמָּלָא לֹא אֲתִינָן לַעֲלֻמָּא אֲלֹא לְמִשְׁמַע דָּא דֵּי וְדֵי וְהוֹתֵר, וְכֵן בְּכָל תוּרָה וְתוּרָה, בְּרוּךְ בְּעַל הַרְחָמִים הָעוֹשֶׂה חֲסִדִּים נִפְלָאִים בְּכָל יוֹר וְדוֹר:

עלים לתרופה א' נשא תקצ"ד

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קִדְשָׁתוֹ חוּפָּף עָלֵינוּ

וְהִנֵּה עֵצָם תְּשׁוּקָתְךָ לְקִדְשֵׁת שְׁבֻעוֹת שֶׁל אֲדוֹנֵנוּ
מִזְרָנוּ וְרִבְנוּ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב וְכָרוֹנוּ לְבָרָכָה,
אֲשֶׁר אֲמַתָּתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חוּפָּף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם,
בְּפָרֵט בְּעֵת קַבּוּץ הַקָּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ, תְּשׁוּקָתְךָ
וְצַעֲקָתְךָ עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִם נִזְכָּה
אִסְפָּר לָךְ אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם פָּנִים אֶל פָּנִים בְּחַג הַשְּׁבֻעוֹת
הַקָּדוֹשׁ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

אֲךָ עֲדִין אַתָּה וְכָלְכֶם צְרִיכִין לְהַשְׁתַּוְּקָק וְלִכְסֹף
הַרְבֵּה לְקִדְשֵׁת שְׁבֻעוֹת הָאֵמֶת, שְׁנִזְכָּה
לְהַתְוַעֵד בְּלָנוּ, וּלְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִיָּה
בְּשָׁלוֹם וְשִׁלּוֹה, וּמִפֶּחַד אוֹיֵב תִּצַּר חַיֵּי וְחַיֵּי בְּלָנוּ, וְנִזְכָּה
לְדַבֵּר בְּשִׂמְחָה דְּבָרֵי אֵמֶת הַמְּחִיין אֶת הַנֶּפֶשׁ לְנִצָּחַת,
הַנּוֹבְעִים מִהַנֶּחֱל נּוֹבֵעַ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
כָּל פֶּה יִשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ וְיִוָּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמוֹ:

עלים לתרופה א' בהר תקצ"ה

חג השבועות

מועצת

ענינא דיומא

שבועות הגדול

בשנתודע לאחד מתחולקים הגדולים של מועדונ"ת על השבועות הגדול שהיו
אצל מועדונ"ת ז"ל שמונים חסידים ודבר לפנייהם דברי אלקים חיים שרוממו
את מחם ועורר לבם לעבודת השם יתברך, והיה לו שברון לב מזה. נחמו אותו
חסידיו: מה אתם מתפעלים ממנו, הלא אצלכם היו חמש מאות חסידים ורבנים
וכו'. ענה ואמר להם: **יא, יא, ביי איהם איז גיוועהן אכציג חסידים
יראים ושלמים עובדי ה' וואס מיינען נאר אידישקייט מיט יראת
שמים, אבער ביי מיר זענען גיוועהן פינעף הונדערט רענדארעם
וואס אמערסטין האבן אין זינען נאר גשמיות (פן, פן, אצלו היו שמונים
חסידים יראים ושלמים עובדי ה' שכל רצונם הוא רק יתדות ויראת שמים, אבל
אצלי היו חמש מאות בעלי עסקים שכלל חיותם פונתם הוא רק לגשמיות)**

כלומר אצל מועדונ"ת ז"ל הם יודעים שלא באים אצלו עבור ענינים גשמיים
ואינם מבקשים ממנו על זאת, רק כל ישעם וחפצם הוא להתעלות בתורה
ותפלה ויראה ועבודת ה' ולהיות חסידים ואנשים פשרים בדרכי החבריה של
הבעל שם טוב, אבל אצלי, רבם באו אלי בעקר לבקש ממני על ענינים גשמיים
פרנסות ורפואות וכו' ואינם דואגים לבקש ממני על יראת שמים ועבודת
ה' שחסר להם.

אוצר נחמני

אחר שבועות הגדול, שהיו אצל מועדונ"ת זכרוננו לברכה בשמונים אנשים
עובדי ה' גדולים מאנ"ש, והיתה אז התעוררות נפלאה עד שפנו אנ"ש את חג
השבועות הזה בשם שבועות הגדול - דער גרויסער שבועות. אמר מועדונ"ת
זכרוננו לברכה לאנ"ש שנסעו ונפרדו מאתו: נו, אחר שקבלנו את התורה,
צריכים להזהר מעתה שלא לעשות עגל, כמו שהיה במתן תורה.

שיש"ק ב' תרסז

חג השבועות

טועמיה

ענינא דיומא

שְׁמַעְתִּי

אֲשֶׁר רַבְּנוּ זְעוּק"ל לֹא הָיָה יָשׁוּן
בְּשַׁבְּוֵעוֹת שְׁנֵי הַיָּמִים זְהִילּוֹת.

וְאָמַר: בְּשַׁבְּוֵעוֹת אֵיז דְּעַר
עָקָר דָּאס אויף זַיִן, און
הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה דְּעַר עָקָר דָּאס
זאגין.

[בְּשַׁבְּוֵעוֹת הָעָקָר הוּא לְהִיּוֹת עַר,
וּבְהוֹשַׁעֲנָא רַבָּה הָעָקָר הוּא הָאֲמִירָה]:

כוכבי אור

חג השבועות

טוֹעַמִּיהַ

ענינא דיומא

'אֶקְדָּמוֹת מִיָּלִין' 'וְיָצִיב פְּתָגָם'

וְעַל כֵּן קוֹרִין אֶקְדָּמוֹת שְׁנִתְקַן בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם קֶדֶם
שְׁמִתְחִילִין לְקָרוֹת מִתֵּן תּוֹרָה כְּדִי לְהַעֲלוֹת הַטּוֹב
שֶׁבַּתְרָגוּם לְהַשְׁלִים אֶת לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי אֶקְדָּמוֹת הֵיא
שִׁיר וְשִׁבַּח נֶעְלָה וְנִפְלָא מְאֹד, וְנִתְקַן בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם
כְּדִי לְהַעֲלוֹתוֹ לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל יְדֵי זֶה כֵּן"ל.

וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שְׁנֵי שְׁתַּקְנּוּ הַפְּטָרָה מֵעֵין מִתֵּן תּוֹרָה, דְּהֵינּוּ
תְּפִלָּה לַחֲבִיקוּק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם, אֱלֹהֵי מַתִּימָן יָבוֹא
וְקֹדֶשׁ מִהֵר פֶּאֶרֶן וְכו', וְכֵן תְּחִלַּת הַהַפְּטָרָה תְּפִלָּה
לַחֲבִיקוּק הַנְּבִיא עַל שְׁגִיוֹנוֹת וְכו', שְׁמִדְבָּר גַּם כֵּן
מִשְׁלָמוֹת לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל יְדֵי תַּרְגוּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם
רַבְּנוּ שִׁזְהָ בְּחִינַת קְבָלַת הַתּוֹרָה כֵּן"ל, וְעַל כֵּן אוֹמְרִים
גַּם כֵּן מִקֶּדֶם שִׁבַּח לָהּ 'יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם, דְּהֵינּוּ
יָצִיב פְּתָגָם וְכו', כְּדִי לְהַשְׁלִים לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כֵּן"ל.

ליקוטי הלכות שבועות ב'

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמוקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

ספר מוהרנ"ת זכרוננו לברכה: קדם שנתקרבתי לרבנו ז"ל,
כמעט הייתי רחוק מלמוד, בשביל שרצוני היה להיות בין
המתמידים וכיון כשבאתי לבית המדרש ונודמן לי איזו מניעה
ולא הייתי יכול תיכף ללמוד התאשתי מיום זה, וחשבתי
שהתמדה תתחיל מיום שני, וכן ארע לי ביום שני באופנים
אחרים, וכן ביום שלישי, עד שנפלתי ליאוש ונעשיתי בטלן
גמור. אמנם כשנתקרבתי לרבנו ז"ל, אמר לי אודות זה:

אביסעלע איז אויך גוט

תרגום

מעט, זה גם טוב.

אחר כך כשבאתי לבית המדרש וראיתי שאיני יכול ללמוד
הרבה כי אם מעט, ונזפרתי בדברי רבנו שאמר: אביסעלע
איז אויך גוט, ובכן למדתי מעט, אחר כך אמרתי אלמד
עוד מעט, ולמדתי עוד מעט ועוד מעט עד שנעשיתי מתמיד.

ימי התלאות

עמוד זה נתרם לזכות יוחאי בן מוזל שיחי
בזכות רביה"ק יוכה להצלחה בכל הענינים

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

עניינא דיומא

בְּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּשִׁמִּי שְׁמִי קָדָם

רבי אבא'לע מטשערין ה'יה מגדולי הנגידים של אג"ש ומאנשי מוהרנ"ת המובהקים, וה'יה נוהג להזמין את אג"ש בביתו בחג השבועות אחרי תפילת שחרית בהשכמה (כנהוג אצלנו) לסעודת החלב, והושיבם בטרקלין שלו באולם הגדול בדרך הנגידים ומכבדם במאכלי חלב ובמעדנים יקרים כיד ה' הטובה עליו, והיו שרים ושמחים ויוצאים ברקוד לכבוד שמחת יום טוב וקבלת התורה, ומזמרים כמה נגונים, כמו: אתה נגילית וכו' שמדבר מקבלת התורה במעמד הר סיני, ברוך שְׁמֶךָ בְּשִׁמִּי שְׁמִי קָדָם ובפי התורה הקדושה וכו' (המובא בשערי ציון שער ג' ליום השבת) שמדבר בשבח התורה, בנגון הידוע כנהוג אצלנו. וכמו שנהג רבנו ז"ל. והיו מספרים ביניהם ממה שראו עיניהם ועבר עליהם בקבוצ חג השבועות אצל מוהרנ"ת ז"ל, וההתעוררות הגדולה וההכנות לקבלת התורה שהיה אז בין אג"ש.

אחרי שנתאלמן ל"ע ר' אבא'לע ונתחתן בזוג שני, הודיע לזוגתו לפני חג השבועות מהמנהג הזה ושתכין פראוי לאג"ש מהמאכלים והמטעמים הטובים לסעודת החלב בבקר אחרי התפלה, וכבר ידעו אג"ש שמבית המדרש הולכים ישר לבית ר' אבא'לע, ובכן כשהוא בא לביתו ראה את אג"ש עומדים צפופים באולם הקטן ומחכים לבואו, כי זוגתו נעלה את האולם הגדול באמרה שאינה חפצה שאג"ש ילכלכו ויזהמו בסעודתם את האולם המיוחד רק לעריכת שמחות ולקבלת אורחים נכבדים רמי מעלה שבעלה נוהג להזמין מדי פעם בפעם בקשר לעסקיו ולטובת יהודי העיר, ולאג"ש די להם באולם הקטן. ור' אבא'לע בראותו זאת הקפיד על זה ואמר לה קצת בגערה: "צוליב וועמען האב איך דעם גרויסן זאל אויב נישט פאר אונזערע לייט, זייא זענען דאך מיינע באלבסטע חשוב'ע געסט – בשביל מי יש לי את האולם הגדול הזה אם לא בשביל אג"ש הם הרי אורחי החשובים והאהובים ביותר", וזוגתו בשמעה זאת מיד פתחה את האולם לרוחה והכינה שם את הסעודה פראוי, ומאז והלאה ידעה כי כבוד אג"ש עדיף מכלם וצריך לכבדם ולשרתם כערכם.

אוצר נחמני

'אתה נגלית' וקטעים מתוך פיוט 'ברוך שמך'

בשבת הבורא יתברך ושבת התורה הקדושה ומעמד נתינתה בהר סיני שנהגו אנ"ש בכל הדורות לשורר בחג השבועות בניגון הרה"ק ר' ברוך ממעזבוב זיע"א שהתאימו רבינו ז"ל ל'אתה נגלית' (וכן נהגו רבינו ומוהרנ"ת ז"ל בעצמם)

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם בערפלי מחר. גם כל העולם כלו חל מפניך, ובריות פראשית חדרו ממך, בהגלותך מלפנינו על הר סיני, ללמד לעמך תורה ומצוות.

ותשמיעם את הוד קולך, ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול שופר עליהם הופעת. בפתוב בתורתך, ויהי ביום השלישי בהיות הפקר ויהי קלות וברקים וענן כבד על החר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר, ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלקים יעננו בקול: ונאמר, וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת החר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: וברברי קדשך כתוב לאמר, עלה אלקים בתרועה, ה' בקול שופר: ונאמר, בחצוצרות וקול שופר, הריעו לפני המלך ה': ונאמר תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב:

ברוך שמך בשמי שמי קדם ובפי התורה הקדושה הנקראת ראשית דעת ראשית חכמה וכסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים ונקראת שעשועים ועץ החיים ונקראת אמרת אלוה צרופה ולקח טוב ולוית חן ותורת אבות ותורת אמת ואש דת ונקראת תמימה משיבת נפש ומחכימת פתי ומשמחת לב ומאירת עינים ועומדת לעד וצדקו יחדו ונקראת כתר חיים וכתר של אריך אנפין וכתר של חכמה ובינה ודעת ועצה ונקראת כלה מהר סיני מוכתרת ומעוטרת בתרי"ג מצות אבני יקרות והיא אור עולם. ומרומם זכרך בפי כל מצותיה היקרות מפנינים ונחמדים מכסף ומזהב.

ברוך שמך בפי כל משכיליהם ואוצר של תורה יפיפי"ה שמו. ומרומם זכרך בפי ארבע רוחות הבונות בגין בית המקדש לישראל.

ברוך שמך בעשרת הדברות ובקדושת סיני בקדש. ומרומם זכרך ברקידת כל ההרים והגבעות העתידים לפצח רנה לפני גאולי ישראל.

ברוך שמך בקול הנשמע בסיני ההולך וחזק מאד אשר החריד כל המחנה. ומרומם זכרך בקול שופר גדול העתיד להשמיע מהר סיני, ובו יקרא דרור ובו יתקבצו כל ישראל ובו יעוררו ויקיצו משנתם ויכירו וידעו כי הוא ממית ומחיה מוריד שאול ויעל ולכן יברכוהו מחיה מתים:

זמני שבת קודש פרשת במדבר

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:03	7:02	7:20	7:06	7:13	7:04	8:29	7:57
שקיעה ערב שב"ק	7:43	7:42	7:42	7:46	7:43	7:44	8:51	8:19
חצות הלילה	2:09	2:10	2:11	2:12	2:10	2:11	---	2:56
עלות השחר	4:09	4:10	4:09	4:03	4:09	4:05	2:33	3:42
עטיפת הטלית	4:37	4:38	4:37	4:32	4:37	4:33	3:30	4:18
נץ החמה	5:35	5:36	5:35	5:31	5:35	5:32	5:01	5:27
סוף זמן קר"ש מג"א	8:10	8:11	8:10	8:06	8:10	8:07	7:20	8:01
חצות היום	12:37	12:38	12:38	12:36	12:38	12:36	12:57	12:54
שקיעה שב"ק	7:44	7:43	7:42	7:46	7:43	7:45	8:52	8:20
צאת השבת	8:21	8:22	8:24	8:24	8:22	8:24	9:56	9:32
צאה"ש 72 דק'	8:56	8:55	8:55	8:59	8:56	8:58	10:05	

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה למעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

זמני יום טוב (ראשון) חג השבועות

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:04	7:03	7:21	7:07	7:14	7:06	8:31	7:59
שקיעה ערב יו"ט	7:44	7:43	7:43	7:47	7:44	7:46	8:53	8:21
חצות הלילה	2:10	2:11	2:13	2:13	2:11	2:13	---	2:57
עלות השחר	4:08	4:09	4:08	4:02	4:08	4:04	2:30	3:41
עטיפת הטלית	4:36	4:37	4:36	4:31	4:36	4:32	3:28	4:17
נץ החמה	5:34	5:35	5:35	5:30	5:35	5:31	5:00	5:27
חצות היום	12:37	12:38	12:39	12:36	12:38	12:37	12:57	12:54
שקיעה יו"ט	7:45	7:44	7:44	7:48	7:44	7:46	8:54	8:22
צאת החג	8:22	8:23	8:25	8:25	8:24	8:25	10:00	9:34
צאה"ח 72 דק'	8:57	8:56	8:56	9:00	8:57	8:59	10:08	